

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 marca 1951 r.

w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) określam następujące zasady ustalania przez miejskie (gminne) rady narodowe norm zaludnienia mieszkań:

A. Zasady ogólne.

1. W miejscowościach, w których wprowadzona została publiczna gospodarka lokalami, miejskie (gminne) rady narodowe ustalą w drodze uchwały normy zaludnienia mieszkań.

2. W mieszkaniach, odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym (stosowanym w nowym budownictwie mieszkaniowym), stosuje się normy za-

ludnienia określone w m² powierzchni użytkowej, w innych zaś mieszkaniach — normy zaludnienia określone w m² powierzchni mieszkalnej.

3. Norm zaludnienia nie stosuje się do mieszkań służbowych, do pomieszczeń mieszkalnych jednoizbowych oraz do zajmowanych przynajmniej przez dwie osoby samodzielnych mieszkań dwuizbowych (pokój i kuchnia).

B. Sposób obliczania powierzchni mieszkalnej.

4. Przez powierzchnię użytkową mieszkania rozumie się całkowitą wewnętrzną powierzchnię mieszkania przeznaczoną na cele mieszkalne i pomocnicze.

5. Przez powierzchnię mieszkalną rozumie się sumę powierzchni izb z przeznaczenia mieszkalnych **badź**

z przeznaczenia niemieszkalnych (użytkowych), użytkowanych na cele mieszkalne.

6. Nie wlicza się do powierzchni mieszkalnej, stanowiącej podstawę do sprawdzenia normy zaludnienia:

- a) kuchni o powierzchni poniżej 9 m²,
- b) kuchni bez względu na powierzchnię, o ile lokal zajmowany jest przez więcej niż jedną rodzinę i przydzielony kwaterunkowo zastrzegając wspólną używalność kuchni,
- c) pomieszczeń o powierzchni poniżej 6 m² oraz pomieszczeń pozbawionych okna,
- d) łazienek, korytarzy, ubikacji, przedpokojów, schodów wewnętrznych, spiżarni, schowków, szaf w murze itp.

Kuchnie, wymienione pod lit. a) i b), nie są uważane za izby.

7. Pokój mieszkalny, którego powierzchnia przekracza 30 m², może być uważany za 2 izby, o ile zajmowany jest przez jedną rodzinę lub przez osoby samotne jednej płci.

Pokój taki nie może być uważany za dwie izby, jeżeli zajmuje go wspólnie z innymi osoba dotknięta chorobą, określoną w pkt 14 w trybie przewidzianym w tym przepisie.

C. Sposób ustalania norm zaludnienia.

8. Rady narodowe ustala normy podstawowe i normy dodatkowe.

9. Normy podstawowe ustala się odrębnie dla dwóch kategorii osób.

Do kategorii pierwszej należą:

- a) osoby, wymienione w art. 6 dekretu o publicznej gospodarce lokalami,
- b) współmałżonek nie pracujący, lecz wychowujący dzieci do lat 7,
- c) dzieci w wieku przedszkolnym oraz pobierające naukę w szkołach wszystkich typów.

Do kategorii drugiej należą wszystkie pozostałe osoby mające prawo do zamieszkania z osobą uprawnioną (art. 7 ust. 3 dekretu).

10. Normy podstawowe wynoszą:

- a) w mieszkaniach odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym dla pierwszej kategorii osób od 9 do 12,5 m² powierzchni użytkowej mieszkania, dla drugiej kategorii osób od 6 do 9 m² tej powierzchni,
- b) w mieszkaniach innych dla pierwszej kategorii osób od 7 do 11 m² powierzchni mieszkalnej, dla drugiej kategorii osób od 5 do 8 m² tej powierzchni.

11. Normy dodatkowe mogą być ustalone w formie zwiększonej powierzchni mieszkalnej o 10 m² lub dodatkowej izby dla osoby uprawnionej.

12. Prawo do normy dodatkowej uzyskują:

- a) osoby, których zajęcia zawodowe bądź funkcja społeczna wymagają stałej lub dodatkowej pracy w domu,
- b) osoby, których stan zdrowia lub wzgląd na zdro-

wie osób wspólnie zamieszkałych wymaga oddzielnej izby,

- c) osoby odznaczone orderem „Budowniczych Polski Ludowej“,
- d) osoby posiadające szczególne zasługi dla Polski Ludowej, chociażby nie wykonywały żadnego zawodu.

13. O potrzebie zastosowania normy dodatkowej dla osób wymienionych w pkt 12 lit. a) decyduje właściwa władza naczelna, która w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może w drodze zarządzenia przenieść swe uprawnienia na kierowników bezpośrednio podległych jednostek terenowych.

W stosunku do członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi władzą naczelną jest Prezydium Rady Ministrów, w stosunku do członków prezydiów rad narodowych niższych szczebli — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

14. Norma dodatkowa może być przyznana osobom wymienionym w pkt 12 lit. b), jeżeli choroba zagraża otoczeniu lub wzbudza wyjątkową odrazę (np. otwarta gruźlica, choroby psychiczne, nowotwory złośliwe).

O potrzebie przyznania normy dodatkowej decyduje na podstawie orzeczenia lekarskiego w miastach stanowiących powiaty miejskie — prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej, w pozostałych miastach oraz gminach — prezydium powiatowej rady narodowej. W przypadku nagromadzenia większej ilości spraw prezydium rad narodowych mogą przekazać swe uprawnienia specjalnie powołanym komisjom.

15. O potrzebie zastosowania normy dodatkowej dla osób wymienionych w pkt 12 lit. d) decydują prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

D. Rewizja obowiązujących norm zaludnienia.

16. Przepisy ustalające normy zaludnienia powinny być podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości oraz odpowiednio spopularyzowane wśród mas pracujących.

17. W miejscowościach, w których obowiązują normy zaludnienia niezgodne z zasadami, podanymi w niniejszym zarządzeniu, prezydium rad narodowych przygotowują projekty nowych przepisów o normach zaludnienia w oparciu o zasady niniejszego zarządzenia i wniosą je na najbliższe plenarne posiedzenie rady narodowej. Odpisy uchwał rad narodowych w przedmiocie wprowadzenia zrewidowanych norm zaludnienia prezydium przesyła:

- a) prezydium rad narodowych wyższego stopnia — po jednym egzemplarzu,
- b) Ministerstwu Gospodarki Komunalnej — jeden egzemplarz.

Całkowite przeprowadzenie rewizji norm podlega wykonaniu do dnia 15 maja 1951 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijal*